

EL TEU PAÍS COM MAI NO L'HAS VIST **Catalunya**

nou Descobrir

**L'ESPECTACLE DEL POL-LEN
UNA MIRADA SORPRENENT
DE LA PRIMAVERA** PÀG. 40

**EL POBLE DELS ARTESANS
NATURA I TRADICIONS
S'ABRACEN A OSSERA** PÀG. 106

**FLORS A LA GIRONA ANTIGA
ELS PATIS DE LA CIUTAT
S'OMPLEN DE COLORS** PÀG. 114

Eivissa

UNA ILLA QUE NO T'ESPERES

**GUANYA
UN CAP DE
SETMANA A
EIVISSA**
PÀG. 100

4,95€
NÚMERO 144

+
WWW.DESCOBRIR.CAT

9 771138 280947

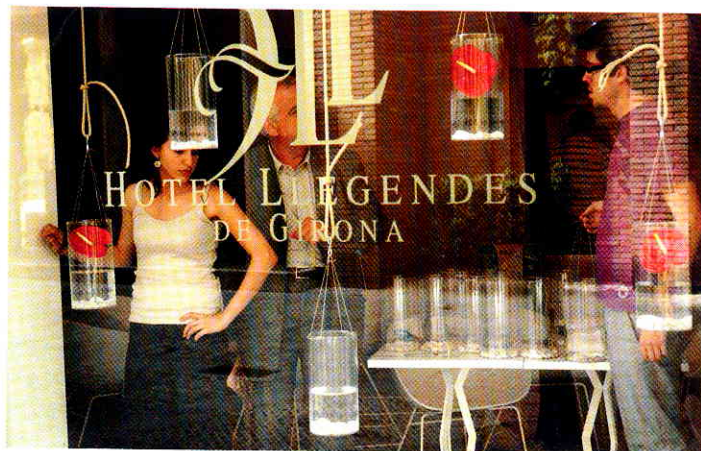
**RUTES PER L'ALT URGELL,
EL PENEDÈS I LA GARROTXA
48 HORES AL PALLARS
LES MILLORS FESTES DE MAIG**

HO SABIEU?

LLEGENDES AL CARRER

La història de Girona és plena de llegendes. Fins i tot hi ha un hotel que porta el nom de Llegendes de Girona (✉ Portal de la Barca, 4 ☎ 972 22 09 05 | 🌐 www.llegendeshotel.com). L'interior d'aquest allotjament està decorat amb plaques que expliquen les llegendes més conegudes i, alhora, aquestes històries mítiques estan reproduïdes en un llibre que van editar aprofitant la seva inauguració, ara fa dos anys.

La més famosa de les llegendes és la de les mosques de sant Narcís. Les mosques van fer fora, miraculosament per obra i gràcia de sant Narcís, els francesos en un dels seus atacs de la immortal ciutat de Girona. La més recent és la que es va inventar el malaguanyat Emili Massana, i Carles Vivó li va donar forma i vida en un llibre: la Cocollona, un animal mig cocodrill, mig papallona que vola per l'Onyar. Una altra llegenda coneguda és la del cul de la lleona, que explica que per ser un bon gironí

—o en cas que es vulgui tornar a la ciutat— cal fer un petó al cul de l'escultura felina que es troba a prop del riu, entre el pont i l'entrada de l'església de Sant Feliu. Durant l'any 2009 no es va poder complir la llegenda: per ordre de l'Ajuntament es va treure l'escalinata per arribar al cul i fer-li el petó. Coses de la grip A. Enguany, passada l'alerta sanitària, la tornaran a posar. ◀

Al nucli antic de la ciutat s'hi han obert petits hotels íntims i amb encant.

>>> allò que Josep Pla escrivia en el seu llibre *Girona, un llibre de records*, que rere els murs alts i aparentment abandonats dels carrers estrets, s'hi troben uns fenomenals patis, dels quals només en poden gaudir els propietaris. I ens engalta: "Girona fa la impressió d'haver estat formada per una junta de nobles miserables o de nobles rics escarçants i avariciosos. Però potser la terra no ha donat per a més, i no es poden fer miracles".

L'exposició era un èxit, però era estàtica i tancada. Era difícil sorprendre el visitant any rere any. L'any 1991 va haver-hi una crisi, que ja venia d'anys enre, entre els organitzadors i l'Administració i no es va fer. L'Associació es va dissoldre amb l'amenaça de "no reprendre mai més aquesta mostra mentre les administracions no els oferissin un recinte adequat".

CARRERS I PATIS QUE HAVIEN ESTAT FOSCOS I ABANDONATS FA DÈCADES ES PODEN VEURE EN EL SEU APOGEU, FARCITS DE COLORS, DURANT LA FESTA

Petits i elegants, els jardins de la Francesa [a l'esquerra, a dalt] es vesteixen de flors a redós de l'absis de la catedral.

Els banys àrabs canvien la seva aparença freda i nua per una decoració més pròpia d'un palau [a sota].

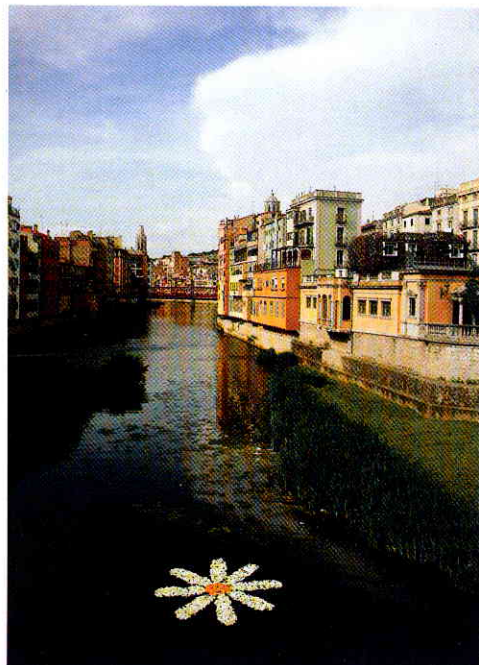
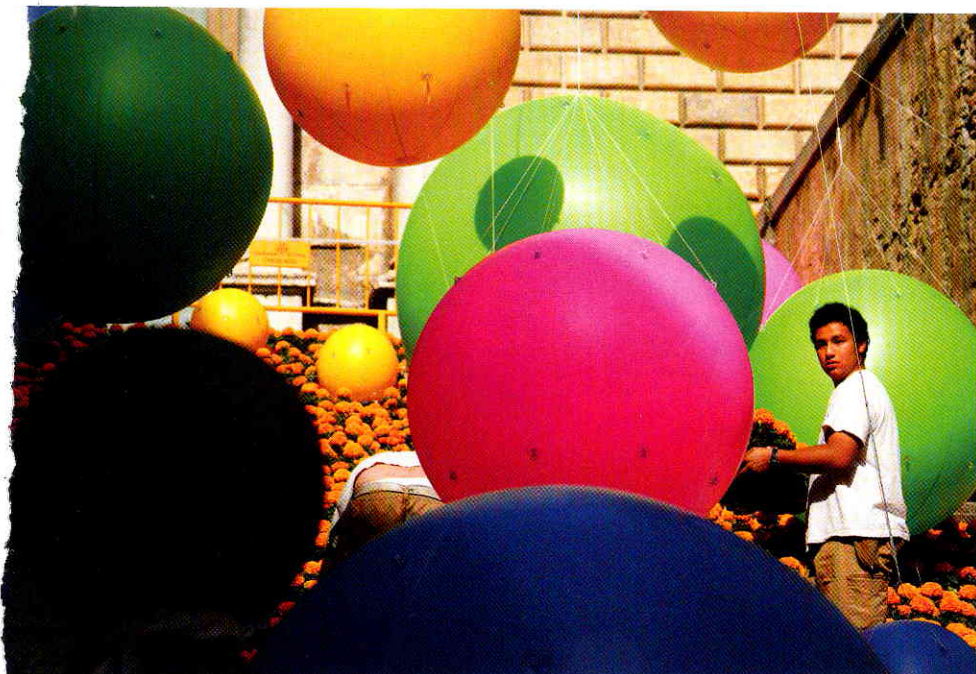
Va ser a partir d'obrir i ensenyar els patis, monuments i jardins amagats fins aleshores a la ciutadania, que van sortir noves propostes, com ara la d'unir el festival de flors als racons més senyorials de la vila. A partir de l'any 1992, l'esdeveniment va revifar i passà a dir-se *Girona, Temps de Flors. Monuments, Patis i Jardins*.

Actualment, durant aquests dies la ciutat de Girona és visitada per més de 250.000 persones, que busquen els indrets secrets on hi ha els millors muntatges florals. Per no perdre's,

s'han fet uns plànols gratuïts. Els reparteixen unes hostesses que s'estan en diversos punts del recorregut. Agafeu el plànol, anireu més ben orientats. No intenteu veure tots els patis i carrers en un sol dia, és molt llarg i cansat, i tingueu en compte que els dies de més concurrència són els festius, sobretot al migdia i a partir de les 17 h. Veureu que, amb la mostra, els carrers, patis i jardins del barri vell de Girona han assolit una dignitat que havien perdut amb els anys per la deixadesa de la mateixa Administració i dels propietaris. Eren carrers foscos, bruts, humits... Ara, en alguns llocs, s'hi han esmerat tant, que sembla un decorat. ◀

Guillem Terribas. Escriptor, gerent de la Llibreria 22 de Girona i cinèfil.
Xavier Gómez. Fotògraf. Col·labora habitualment en revistes de viatges.

La decoració de la
Pujada de Sant Martí
 és cada any una nova sorpresa plena de color i imaginació [fotografia superior esquerra]. No hi ha racó de la ciutat que no ostenti referències florals, fins i tot el riu Onyar [a dalt, vist des del pont de Pedra]. Els patis particulars i els temples religiosos també esdevenen obres d'art. A baix, el pati de la casa Lleó Avinay, al carrer Sant Llorenç, i el monestir de Sant Pere de Galligants.

